

Aankondiging wetsvoorstel belasting bovenmatige RC-verhoudingen DGA-BV

Ten behoeve van MKB Nederland schrijf ik deze korte notitie omdat ik me zorgen maak over de eerste vormgeving die blijkt uit het nu gepubliceerde voornemen tot wetswijziging.

Het probleem

Veel DGA's (laten we aannemen dat de wetgeving uit zal gaan van AB-houders en hun fiscale partners) consumeren zonder af te rekenen over hun Box 2 belasting. Het is voor de fiscus vaak lastig aan te tonen dat geen sprake is van een lening maar van een uitdeling. Ik begrijp de problematiek, de gekozen oplossingsrichting is volgens mij verkeerd.

Uitgangspunt van de wetgeving zou zijn de mogelijke opbrengst en de uitvoerbaarheid (lees eenvoud). Ik denk dat dat anders en beter kan dan nu voorgesteld is.

De voorgestelde oplossing

De voorgestelde oplossing zou zijn *alle* leningen van de DGA bij zijn BV bij elkaar op te tellen en elk bedrag boven de € 500.000 te belasten in Box 2. Er zou rekening gehouden worden met een overgangperiode voor eigen woning leningen (Box 1 leningen). Of dat inhoudt dat deze geheel uit de telling van de € 500.000 gaan of dat niet afgelost hoeft te worden voor zover die boven de € 500.000 uitgaan is onduidelijk maar maakt veel verschil uit.

Welke leningen zijn consumptie?

Box 1 lening

Een lening die niet in Box 3 zit is per definitie geen consumptie. Aan leningen in Box 1 worden zware eisen gesteld. Daar staat een waarde tegenover. Dat is geen consumptie.

Daar waar DGA's te maken gaan krijgen met deze dreigende heffing zal de oplossing zijn de herfinanciering bij een bank. Het merkwaardige is dat de maatregel op dat moment de schatkist niets oplevert, maar de kas van de banken spekt. De DGA zal immers privé een lening bij de bank nemen met een hogere rente dan de bank aan de BV gaat vergoeden (minder Vpb) over het geld dat de BV nu anderszins moet gaan vastleggen.

Het opnemen van Box 1-leningen in welke vorm dan ook (mee laten tellen of zelfs belasten) druist in tegen elke vorm van logica.

Box 3-leningen

De facto geldt natuurlijk hetzelfde voor leningen in Box 3 waar waarde tegenover staat. Denk aan de financiering van een vakantiewoning, en pakket aandelen, of een ander object van waarde dat in Box 3 in de grondslag valt. Het alternatief is de ronde via de bank, die levert de BV minder op (minder Vpb!), kost de aandeelhouder meer.

De conclusie is dat de maatregel voor de hierboven genoemde zaken een effect heeft dat niet beoogd is. Minder vennootschapsbelasting opbrengst, meer winst voor de banken, nauwelijks een andere vermogensstructuur bij de DGA. De eenvoud werkt hier onrechtvaardig en zelfs contraproductief.

Rekening Couranten

Wat men wil treffen zijn de rekening couranten. De consumptie die vooruit gedaan is zonder AB te betalen. Volgens mij is er een zeer eenvoudige weg om dat te doen:

Belast in Box 2 het negatieve saldo in Box 3 indien en voor zover er een Box 3 lening is van de DGA bij zijn BV. Die drempel mag vervolgens veel lager liggen dan € 500.000, maar op bijvoorbeeld € 20.000, of zelfs nihil.

Voorbeelden

Een DGA heeft een rekening courant bij zijn BV van € 400.000. Hij heeft geen bezittingen, noch in Box 1, noch in Box 3. Deze persoon heeft de facto enorm vooruit geconsumeerd. Hij wordt in het voorstel met rust gelaten.

Een DGA heeft een portfolio aan onroerend goed in Box 3 van € 2.000.000. Hij financiert dat voor een bedrag van € 750.000 bij zijn eigen BV tegen een rente van 3%. Hij heeft een positief vermogen in

Box 3 van € 1.250.000. Er is geen sprake van een lening voor consumptie, er is een reële belegging. De BV ontvangt risicoloos 3% die ze bij een bank nooit krijgt. Het gevolg van het wetsvoorstel zou zijn dat deze persoon bij de bank een lening sluit voor € 250.000, voor dat bedrag de bank aflost en de bank heeft er een deposito van de BV bij. De rente daarop is nihil. De BV loopt 3% mis over € 250.000, de bank verdient dat plus haar provisie.

Ik krijg het verschil tussen deze beide casussen niet uitgelegd. Overigens, bij beide voorbeelden ontvangt de fiscus geen cent.

Mijn voorstel is eenvoudiger, in casus 1 zou over de hele € 400.000 geheven worden. In casus 2 zou niets gebeuren. Het geheel zou direct uit de bestaande aangiften af te lezen zijn, dus doelmatig, rechtvaardig en niet te ontwijken, hetgeen het huidige voorstel wel degelijk is door de ongewenste herfinanciering.

Conclusie

Het gaat niet om de hoogte van de financiering van de DGA, het gaat om de wijze van financiering.

Het door mij voorgestelde alternatief is minstens even eenvoudig, treft de juiste casussen, zal meer opleveren omdat het niet te ontwijken is door herfinanciering, banken zullen dat immers niet doen bij gebrek aan achterliggend vermogen.

Het wetsvoorstel zou volgens mij in moeten houden:

Belast in Box 2 het negatieve saldo in Box 3 indien en voor zover er een Box 3 lening is van de DGA bij zijn BV. De hoogte van de drempel is vervolgens een budgettaire overweging.

Oploo, 24-9-2018
Tom van Zwieten